

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רישא וסיפא בראיה, ראייה דשלם קתני, ראייה דשבועה לא קתני.	רב נחמן בר יצחק:											!
ילמדנו רבינו, אומן אומר שתיים קצצת לי, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, מי נשבע?	רבי ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:											^
בוו ישבע בעל הבית ויפסיד אומן, קציצה ודאי מידכר דכירי אינשי.	אמר להן: [שמואל]											!
איני?												♣
קצין - המע"ה, ואי לא מייתי ראייה - פקע	והא תני רבה בר שמואל:											♣
אמאי? ישבע בעל הבית ויפסיד אומן												♣
לצדדין קתני, או מביא ראייה ויטול, או ישבע בעל הבית ויפסיד אומן.	רב נחמן:											!
הנותן טליתו לאומן, אומן אומר קצצת לי שתיים, והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, כל זמן שטלית ביד אומן - על בעה"ב להביא ראייה, נתנה לו, בזמנו - נשבע ונטול, עבר זמנו - המע"ה	מיתבי:											♣
בזמנו מיהא נשבע ונטול, אמאי? ישבע בעה"ב ויפסיד אומן												♣
הא מני? ר' יהודה היא	רב נחמן בר יצחק:											!
זמן ששבועה נוטה אצל בעה"ב, שכיר נשבע ונטול.	דאמר: [רבי יהודה]											!
הי ר' יהודה?												^
אילימא ר' יהודה דמתניתין												!
אחמורי קא מחמיך												♣
עד שתהא שם מקצת הודאה	דתנן, רבי יהודה											♣
אלא רבי יהודה דברייתא												!
שכיר כל זמן שלא עבר עליו זמנו - הרי זה נשבע ונטול, ואם לאו - אינו נשבע ונטול	דתניא:											!
אימת? בזמן שאמר לו תן לי שכרי חמשים דינר שיש לי בידך והוא אומר התקבלת מהן דינר והב, או שאמר לו שתיים קצצת והלה אומר לא קצצתי לך אלא אחת, אבל אמר לו לא שכרתוך מעולם, או שאמר לו שכרתוך ונתתי לך שכרך - המוציא מחבירו עליו הראיה.	ואמר ר' יהודה:											!
אלא קצין, רבי יהודה היא ולא רבנן? השתא היכי דמחמיר רבי יהודה - מקילי רבנן, היכא דמקיל רבי יהודה - מחמיר רבנן?	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											♣
ואלא מאי? רבנן												♣
קצין - המוציא מחבירו עליו הראיה	ואלא הא דתני רבה בר שמואל:											♣
מני? לא רבי יהודה ולא רבנן												♣
בהא קמיפלגי	אלא אמר רבא:											!
בדאורייתא עבדו ליה תקנתא לשכיר, ובדרבנן הואי תקנתא, ותקנתא לתקנתא לא עבדינן	רבי יהודה סבר:											! ♣
בדרבנן נמי עבדינן תקנתא לשכיר, וקציצה מיכר דכיר.	ורבנן סברי:											! ♣
נגול כיצד? היו מעידין אותו שנכנס לביתו למשכנו כו'.												♣
ודלמא לא משכנן												♣
האי מאן דנקיש נרגא בידיה, ואמר איזיל ואקטליה לדקלא דפלינא, ואשתכח דקטיל ושדי - לא אמרינן דהוא קטליה, אלמא עביד איניש דגזים ולא עביד	מי לא אמר רב נחמן:											♣
הכא נמי דגזים ולא עביד												♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבועות-כל הנשבעין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אימא: ומשכנו.												◇	מז:
וליהזי מאי משכנו												⚡	מז:
בטוענו כלים הניטלין תחת כנפיו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											!	מז:
ראוהו שהטמין כלים תחת כנפיו ויצא, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן	רב יהודה:											■	מז:
ולא אמרן אלא בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו, אבל בעל הבית העשוי למכור את כליו - נאמן												■	מז:
ושאין עשוי למכור את כליו נמי - לא אמרן אלא דברים שאין דרכן להטמין, אבל דברים שדרכן להטמין - נאמן												■	מז:
ושאין דרכן להטמין נמי - לא אמרן אלא איניש דלא צניע, אבל איניש דצניע - היינו אורחיה												■	מז:
ולא אמרן אלא זה אומר שאולין זה אומר לקוחין, אבל בגנובין - לאו כל כמיני, לאחזוקי איניש בגנבי לא מחזקינן												■	מז:
ולא אמרן אלא בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר, אבל דברים שאין עשויין להשאיל ולהשכיר - נאמן												■	מז:
דברים העשויין להשאיל ולהשכיר, ואמר לקוחין הן בידי - אינו נאמן.	דשלה רב הונא בר אבין:											■	מז:
כי הא דרבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי, בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר.	[רבא]											○	מז:
אפילו שומר נשבע, אפי' אשתו של שומר נשבעת.	רבא:											■	מז:
שכירו ולקישו, מאי?	בעי רב פפא:											^	מז:
תיקו.												■	מז:
טענו בכסא דכספא, מאי?	רב ימר לרב אשי:											^	מז:
חזינא, אי איניש דאמיד הוא, או איניש דמהימן הוא דמפקדי אינישי גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לא.	[רב אשי]											!	מז:
נחבל כיצד? אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא במקום שיכול לחבל בעצמו, אבל במקום שאינו יכול לחבל בעצמו נוטל שלא בשבועה.												■	מז:
וניחוש דלמא בכותל נתחכך												⚡	מז:
שעלתה לו נשיכה בגבו ובין אצילי ידיו.												!	מז:
ודלמא אחר עביד ליה												⚡	מז:
דליכא אחר.												!	מז:
וכשנגדו חשוד וכו' ואפי' שבועת שוא.												■	מז:
מאי אפילו שבועת שוא?												^	מז:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא הנך דאית בהו כפירת ממון, אלא אפילו הא נמי דכפירת דברים בעלמא הוא - לא מהימן.												!	מז:
וליתני נמי שבועת בטון												⚡	מז:
כי קתני שבועה, דכי קא משתבע - בשקרא קא משתבע, אבל שבועת בטון דאיכא למימר דבקושטא קא משתבע - לא קתני.												!	מז:
תינח אוכל ולא אוכל, אכלתי ולא אכלתי מאי איכא למימר?												⚡	מז:
תנא שבועת שוא וכל דדמי ליה.												!	מז: